

Η ψηφοφορία με τη λήξη των εργασιών του 7^{ου} Συνεδρίου της Ομοσπονδίας Διοικητικού Προσωπικού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, ανέδειξε την **ΣΥΜΜΑΧΙΑ** πρώτη δύναμη.

Για όλους εμάς που συμμετείχαμε στη συγκρότηση της Συμμαχίας, η νίκη αυτή δεν συνιστά λόγο για πανηγυρισμούς, αλλά συναίσθηση του βάρους της ευθύνης.

Οι εργαζόμενοι/ες στα Πανεπιστήμια είμαστε αντιμέτωποι με τις συνέπειες της κυβερνητικής πολιτικής που μας οδηγούν σε βίαιη φτωχοποίηση, ενώ διαλύουν το Δημόσιο Δωρεάν Πανεπιστήμιο, μετατρέποντας το σε ένα υβρίδιο μεταξύ εταιρείας και στρατοπέδου.

Αυτές οι διαπιστώσεις ήταν άλλωστε οι κινητήριες δυνάμεις συγκρότησης της Συμμαχίας, ενός πολύμορφου και πολύχρωμου εγχειρήματος και κυρίως η αναγκαιότητα να υπερβούμε διαχωριστικές γραμμές και αμοιβαίες δυσπιστίες προκειμένου να μπορέσουμε αποτελεσματικότερα να αντιμετωπίσουμε τις συνέπειες των κυβερνητικών επιλογών για το Πανεπιστήμιο αλλά και για τη χώρα. Πρόκειται άλλωστε για το αποτέλεσμα μιας κοινής πορείας καθ' όλη τη διάρκεια της θητείας του προηγούμενου Κεντρικού Συμβουλίου και όχι μια ευκαιριακή συγκόλληση.

Στόχος μας ήταν να εκφράσουμε το πλειοψηφικό συνδικαλιστικό πολιτικό ρεύμα που προέκυψε από τη νέα ριζοσπαστικότητα της μεγάλης απεργίας ενάντια στις διαθεσιμότητες-απολύσεις Μητσοτάκη το 2013, αλλά και προσοδευτικούς και δημοκρατικούς εργαζόμενους και εργαζόμενες που αγωνιούν για το Δημόσιο Πανεπιστήμιο.

Η συζήτηση στο Συνέδριο διεξήχθη, σε γενικές γραμμές με ένταση και σφοδρή αντιπαράθεση, σε πολιτικό συνδικαλιστικό πλαίσιο όμως, χωρίς προσωπικές επιθέσεις και χαρακτηρισμούς, εκτός ελαχίστων περιπτώσεων που είχαν άλλωστε περιθωριακά χαρακτηριστικά.

Η οξύτητα των προβλημάτων καθιστά αναγκαία τη συνεργασία όλων των συνδικαλιστικών δυνάμεων παρά τις δηλωμένες διαφορές μας. Αυτό άλλωστε θα επιδιώξουμε από όλες τις παρατάξεις που συμμετέχουν στο Κεντρικό Συμβούλιο και ανάλογα με τη θέση ευθύνης που τις κατέταξαν τα αποτελέσματα του Συνεδρίου

Στη μάχη για το Δημοκρατικό Δημόσιο Πανεπιστήμιο αλλά και για μια καλύτερη ζωή με αξιοπρεπείς μισθούς και δημοκρατικά δικαιώματα δεν περισεύει κανείς.